

C_2021452HR.01001201.xml
8.11.2021

HR

Službeni list Europske unije

C 452/12

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. srpnja 2021. uputio Tribunalul Prahova (Rumunjska) – SC Cartrans Preda SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

(Predmet C-461/21)

(2021/C 452/12)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Prahova

Stranke

Tužitelj: SC Cartrans Preda SRL

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Prethodna pitanja

1.

Treba li za potrebe priznavanja izuzeća od PDV-a za transakcije i usluge prijevoza u vezi s uvozom robe u smislu Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, (1) članak 86. stavak 1. točka (b) i članak 86. stavak 2. tumačiti na način da evidentiranje uvozne transakcije (na primjer, sastavljanje ulazne skraćene deklaracije od strane carinskog tijela dodjeljivanjem broja pod nazivom MRN/Master Reference Number) uvijek podrazumijeva i uključivanje tarife prijevoza do prvog mjesta odredišta na području države članice uvoza u izračun carinske vrijednosti? Je li postojanje MRN-a, iz kojeg ne proizlazi nikakva osnovana sumnja o prijevari, prešutni dokaz o tome da su svi troškovi koji su predviđeni člankom 86. stavkom 1. točkama (a) i (b) bili uključeni u oporezivi iznos prilikom carinjenja?

2.

Protivi li se članku 144., članku 86. stavku 1. točki (b) i članku 86. stavku 2. Direktive [2006/112] porezna praksa države članice da odbija priznati izuzeće od PDV-a za usluge prijevoza u vezi s uvozom [u Uniju] zbog nepodnošenja isključivo formalnog dokaza o uključivanju prijevoznih tarifa u carinsku vrijednost iako su, s jedne strane, podnesene druge relevantne popratne uvozne isprave – skraćena deklaracija i teretni list CMR s napomenom o predaji primatelju – te, s druge

strane, ništa ne navodi na sumnju o vjerodostojnosti ili pouzdanosti skraćene deklaracije i teretnog lista CMR?

3.

S obzirom na odredbe članka 57. UFEU-a, predstavlja li povrat PDV-a i trošarina od strane poreznih tijela više država članica isporuku usluga unutar Zajednice ili aktivnost glavnog komisionara koji posreduje u poslovnoj transakciji?

4.

Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da postoji ograničenje slobodnog kretanja usluga ako je primatelj usluge koju je isporučio pružatelj usluga s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, dužan u skladu s propisom države članice u kojoj taj primatelj usluge ima poslovni nastan odbiti porez na naknadu koja se duguje za isporuku predmetnih usluga, s obzirom na to da ne postoji takva obveza odbitka u slučaju pregovaranja iste usluge s pružateljem usluga koji ima poslovni nastan u istoj državi članici kao i primatelj usluga?

5.

Je li porezni tretman države rezidentnosti subjekta koji isplaćuje dobit element koji čini manje privlačnim i ograničava slobodno pružanje usluga jer se rezident mora, kako bi izbjegao primjenu poreza po odbitku u iznosu od 4 %, ograničiti na suradnju u području povrata PDV-a i trošarina sa subjektima koji su isto tako rezidenti, a ne s drugim subjektima s poslovnim nastanom u drugim državama članicama?

6.

Može li se činjenica da se dobit nerezidenta oporezuje po stopi od 4 % (ili, ovisno o slučaju, 16 %) bruto iznosa, dok porez na dobit koji se primjenjuje na pružatelja usluga rezidentnog u istoj državi članici (ako ostvaruje dobit) iznosi 16 % neto iznosa, također smatrati povredom članka 56. UFEU-a jer predstavlja još jedan element koji čini manje privlačnim i ograničava slobodno pružanje predmetnih usluga nerezidenata?

(1) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)